

— Твърдѣ добръ! Государь Императоръ расхва-
ли „Булгарцитѣ“ (тъй наричаха Русситѣ. Българитѣ
въ това врѣме) на слава, отговаряха послѣднитѣ.

Въ сѣщия день, т. е. 12 Априлъ, войскитѣ отъ
Кишиневския гарнизонъ се упътиха къмъ Влашката
граница: едни по сухо — пѣши, други съ желѣзни-
цата. Пѣшия на Негово Императорско Височество кон-
вой остана въ Кишиневъ.

Доброволци продължаваха да пристигатъ всеѣки-
дневно, даже започнаха да пристигатъ отъ далечнитѣ
градове на Румѣния, — като Турно-Северинъ, Алек-
сандрия, Букурещъ и др. Отъ тѣхъ се узна, че до-
броволцитѣ, които съставляваха Българския отрядъ
въ Сърбия на 4-й Априлъ напустнали Сърбската
служба и се готвѣли да пристигнатъ въ Кишиневъ.
За да не дохождатъ тукъ и подиръ пакъ да се връ-
щатъ въ Румѣния, испратиха се хора, да ги събератъ
всички и ги задържатъ тамъ до второ распореджане.

Слѣдъ Царския смотръ се започнаха трескаво за-
нятията съ доброволцитѣ и наедно съ това се при-
готовляваха за походъ и дълъгъ походъ. Тъй като
обмундированието и снаряжението стана на бързо,
слѣдователно, не бѣше добръ примѣрено на всеѣки до-
броволецъ, а особено ботушитѣ, то сега трѣбваше
всичко да се исправи, още повече, че мнозина отъ до-
броволцитѣ се оказаха съ наранени крака.

Офицеритѣ съ голѣма енергия се заловиха за ра-
бота. Колкото се отнася до доброволцитѣ, тѣ не зна-
яха, що е уморяване, при всичко, че бѣха буквално
цѣлъ день на крака и съ пушка въ ръка.

Новопристигающитѣ доброволци въ сѣщия девъ
се обмундироваха, въоружаваха и се туряха въ строя.

Тѣ, както се казва, отъ кожата си излизаха отъ
усилие, да изучатъ онова, което бѣха изучили дош-
литѣ нѣколко дена по рано.

— Трѣбва да се очудва чловѣкъ на способностъ-
та и усърдието на тѣзи „Булгарци“, казваха Русски-
тѣ офицери; дошлитѣ вчера и онзи день не можатъ
да се отличатъ отъ дошлитѣ прѣди недѣля!...